

“ AŞK'A DAİR ”

Aşk yokluktur, yoksulluktur. Bir şeye muhtaç oluşturun. Muhtaç oluş asıldır. Kendisine aşık olunan şeyse fer'idir. Aşkın şehrinde akıl çamura batmış eşek gibi çabalar ama nafile. Aşkı ve aşıklığı yine aşk şerh eder. Güneşin varlığına delil yine güneştir. Geceleyin uykuda zindandakilerin zindandan, padişahın ise saltanatından haberi yoktur. Uyurken ne gam vardır ne keder. Ne zarar vardır nede kâr. Arifin hali uyanıkken de böyledir. Onlar gece gündüz dünya ahvaline uykudadır. Rabbin elinde çevrilen kalem gibidir. Yazı esnasında yazanı görmeyen yazının kalemden olduğunu zanneder. İlahi makama erişen, veli olan kişide beşeri can ve akıldan başka akıl ve can vardır. Ancak ALLAH(c.c) aslanlarının canı birdir. Hayvanî canlarda birlik yoktur. Hayvanî can ekmek yese ruhun karnı doymaz, yük çekse o sıkıntı çekmez. Kurtların köpeklerin canı hep ayrıdır. O bir tek nurdur. Tek candır. Cisme taalluk edince yüz olur. Tıpkı gökyüzündeki tek güneşin nuru, evlerin içine vurunca yüzlerce nur olması gibi. Duvarları kaldırıncı hepsi birdir.

Manevi yol cismi harap eder. Harap ettikten sonra tamir eder. Hatta yeni baştan inşa eder. Böylece saadete vasıl eder. Bir evde gizli bulunan altın defnesi için, o ev harap edilir, gerekirse yıkılır. Ancak o altın defnesi ele geçince evi evvelkinden daha iyi hale getirir. Yol almak için çeşit türlü zorluklara katlanıp onların üstesinden gelmek gerekir. Maddi bünyeyi zorlamadan, sıkımadan maksuda erip mutlu olunmaz. Gerçekte bu dünyanın bilimum, dert ve belası, manevi lezzetlerin en küçüğünün yanında hiçtir. Define viraneliklerde bulunur. Vehimler ve fikirler mamur yerler gibidir. Ama dikkat edin her harabede define bulunmaz. Edebi olmayan sadece kendini ateşe atmış olmaz. Bütün dünyayı ateşe vermiş olur. Güneşin tutulması küstahlık nedeniyledir. Bir melek olan Azazil de küstahlık yüzünden huzurdan kovulmuştur.

Unutma ki; içine kasvetten, kederden, sıkıntıdan ne gelirse korkusuzluk ve küstahlıktan dolayı gelir. Kuş avlayan avcı ötme taklidi yapar. Kuş kendi cinsinin sesini duyunca havadan iner, tuzağa düşer. Bunun gibi aşağılık şahıslar dervişlerin, söz ve davranışlarını çalarlar. Daha sonra bu sözleri saf kişileri kandırmak için kullanırlar. Güller solup gül bahçesi harap olunca, gül kokusunu nereden alalım? Pek tabii gül suyundan. ALLAH Teala Hazretleri açıkça meydanda olmadığına göre, Peygamberler Hakk'ın vekilidirler. Zıddı olmadıkça hiçbir şey görünmez. O misli olmayan Padişah'ın ise zıddı yoktur. Güzelin güzelliği karşısında çirkin yoksa ortaya çıkmaz. Gündüzün aydınlığı, gecenin karanlığında gizlidir. Hakiki para olmasaydı sahtesi nasıl harcanabilirdi? Doğru olmasaydı yalan olur muydu? O yalan doğrudan nurlanır. Bunun için padişahlığına ayna olacak bir gönül sahibini kendisine halife seçti. Vesselam. O'na hadsiz hudutsuz saflık temizlik ihsan etti. Sonra O'nun karşısına karanlıklardan bir zıt koydu. Beyaz ve siyah iki bayrak dikti. Birisi Adem öbürü İblis idi. Bu iki ordu arasında harpler oldu. Kader gereği ne olacaksa. Hepsi oldu geçti. Varlık yoklukla görünebilir. Bir yerde yokluk ve noksanlık oldu mu bu bütün sanatların güzelliğine aynadır. Usta kırıkçı; nerede bir ayağı kırılmış varsa hemence oradadır. Noksanlar olgunluk vasfının aynasıdır. O horluk; muhakkak yüceliğe ve olgunluğa aynadır.

ALLAH ile oturup kalkmak isteyen, velilerin huzurunda otursun. Veliler huzurundan kesilirsen helak olursun. Çünkü; sen külli olmayan cüzsün. Şeytan birisini kerem sahiplerinin huzurundan ayırdı mı, onu kimsesiz hale koymuş olur.

O halde yalnız buldu mu, başını yer, mahvedip gider. Azrail'den korkup Hindistan'a kaçmak isteyen adamın hali; dervişlik yapmaktan kaçan halka benzer. Onun için hırsın ve boş emellerin peşine düşer. Dervişlikten korkmak tıpkı o adamın korkmasına benzer. Hırs ve tamah ise Hindistan'a benzer. Taklitçi (Mukallit), dadısını sütü için seven çocuk gibidir. O biri ancak aşık olduğu için o görünmeyen güzele aşık olduğu için, gönül verdiği için sever. Çocuk dadının güzelliğinden anlamaz ki. Onda süttten başka arzu yoktur. Şu halde ALLAH(c.c)'tan korkarak veya umarak sevenler, taklit defterinden ders okumaktadırlar. Nerede Hakk'ı Hak için sevenler? Nerede maksutlarından arınmış aşıklar? Mukallitlere "istemerseniz de" gelin, yaradılışı temiz ve saf olanlara "istediğinizde gelin" emri tevcih (yöneltilmiş) edilmiştir. Kötülük izafidir, dünyada mutlak olarak kötü bir şey yoktur. Birine ayak olan bir başkasına ayak bağıdır. Birine şeker olan diğerine zehirdir. Yılanın zehri yılana hayattır. İnsana ise ölüm. İzdırap ve keder insanı ALLAH'a(c.c) karşı uyanık yapar. Kim daha ziyade uyanık ise, o daha fazla dertlidir. Hz.Süleyman Aleyhisselam saltanata doydı. Ama Hz.Eyyüp Aleyhisselam belaya doymadı gitti. Bela ve mihnet kadar insan kalbini tasfiye eden, saf ve pak hale getiren bir şey yoktur. Bela ve mihnet(sıkıntı) bilhassa ALLAH(c.c) ile kul arasındaki perdeyi inceltir. Belaların en büyüğü nebilere sonra evliyalara, daha sonra şuna buna gelir. Zikir; bir kazmadır ki; onunla kalpteki yabanî otlar temizlenir atılır. Kemâl, ben lafını ortadan kaldırmaktır. Nefsin kendini ortaya atıp gösterdiği hiçbir yerde hakikat yoktur. Tasavvuf, vakti en değerli olana harcamaktır. "Kim Rahman'ı zikretmekten gafil olursa, yanından ayrılmayan bir şeytanı ona musallat ederiz." (Zuhruf Suresi-36)

Erbab-ı tasavvufun ALLAH'a(c.c) kavuşuncaya kadar; kederlerine ferahlık, yüklerine hafiflik, gözlerine karar düşer oldukları sıkıntılarında genişlik yoktur. Onların kavuşmaları iki çeşittir. Birisi dünyada iken bu pek nadirdir. İkincisi; ahirette kavuşmalarıdır. Bu kavuşmaya kadar sıkıntı ve musibetleri devamlıdır. Felaketler pek çoktur ama gönderen bir tektir. Hastalıklar pek çoktur tabibi tekbir zattır. Bela, muhabbet, sadakat ve yakınlığa vekil edilmiştir. Sevgi, muhabbet ve yakınlığın olduğu yerde mutlaka bela ve musibet bulunur. Tâ ki, içinde gerçek ALLAH(c.c) sevgisi bulunmayan kişi yalan yere iddiada bulunmasın, münafıkça ALLAH'a(c.c) sevgi gösterisinde bulunmasın. Tasavvuf erbabı önceleri küllî bir sükût ve dehşet içinde bulunurlar. Bu devre tamamlanınca ALLAH(c.c) onu konuşturur. Tıpkı kıyamette cansız varlıkları konuşturduğu gibi.

Dört Şey Vardır ki, bunların azı dahi dinde yoktur:

1-Dünya sevgisi

2-Ahireti unutmak

3-Fakirlik endişesi

4-Allah'ı (c.c.) unutup kullarından korkmak

İnsanlardan bir şey istemek ve onlara muhtaç olmak çokları için cezadır. zira insanlardan istemek durumunda olanların çoğu kusurları neticesi bu hale düşmüşlerdir. Evla olan zayıflık zamanlarında insanlardan istememektir. Zahmet ve meşakkat yeni mürit olunca, seyr-i suluka niyetlenince ve ALLAH(c.c) yolunda seyre devam ettiğin sürece olur. Rabbine yakınlık evine ulaştığın an ise tekeffül, zahmet ve meşakkat kalkar. Önceleri düşük olan şeref ve mevkiin yükselir. Bu yakınlığa erişmek için ibadet ve taatini hiçbir ecir karşılık beklemeden yapman gerekir. Maksadın yalnız ALLAH'ın(c.c) yakınlığı ve rızası olmalıdır. Elem ve kederlerin çokluğundan bedeninin ölü hale gelmeli. Felaket makasları arasında acı duymamalısın. İşte bu hale gelince konuşmaya izin verilir. Ancak bu noktada kalbin dünya ve ahiretten sıyrılıp kurtulmuştur. İşte bu dereceye gelince bütün varlığın ALLAH(c.c) ile halvet haline gelir.

ALLAH(c.c) yolunda mesafe almak için sıkıntılara sabretmek gerekir. Sabrı olmayanın dini yoktur. İmana nazaran sabır; bedene nazaran baş gibidir.(H.Ş.)

Sabrın manası şudur:

- 1-Halinden kimseye şikayetçi olmamak
- 2-Hiçbir surette sebeplere dayanıp, güvenmemek
- 3-Bela ve musibetler karşısında hoşnutsuzluk göstermemek
- 4-Bela ve musibetlerden kurtulunca sevinmemek

Hiçbir zaman ALLAH(c.c) yolunun yolcusu büyüklerin sözlerinin sertliğinden ve sana ağır gelmesinden kaçma. Bilakis onları dinlerken kör ve sağır olmalıdır. Onların sözleri üzerine musibetler yağdırırcasına ağır gelse hep sükût etmelisin. Ancak bu şekilde felaha erebilirsin.

- ✚ Lehindeki ve aleyhindeki takdirata razı ol
- ✚ Kendi nasibin hakkındaki töhmeti kaldırıp evliyaullah ile sohbe devam etmelisin
- ✚ Ehlullahâ tâbî olmalı, bütün hal ve hareketlerinle ona uymalısın

Kim ki; ezelde ALLAH'ın(c.c) bütün rızıkları taksim ettiğini ve bu işi bitirdiğini katiyetle bilir ve inanırsa, artık ondan bir şey istemez. Zira böyle bir istekte bulunmaktan haya eder. Çünkü, Cenab-ı ALLAH(c.c) bu taksim işini bitirmiştir. Bu sebeple ondan rızık talebiyle meşgul olmak yerine, O'nu zikirle meşgul olunur. Ne kismetlerinin alelacele kendisine verilmesini istemekle nede başkalarının kismetini kendisine verilmesini ister. Rızıklarının ezelde tayin ve takdir edildiğinin şuurunda olan kişi sükûnet içinde çalışır. Güzel bir terbiye içinde hareket eder. Rızıkının azlığı ve çokluğu ile meşgul olmaz. ALLAH(c.c) ile beraber olan kişi hiçbir şeyden korkmaz. Ne cinden ne insandan ne yeryüzündeki haşerattan, yırtıcılardan, nede mahlukatın herhangi birinden. ALLAH(c.c) ile beraberlik ancak ibadet ve taatla mümkün olur. ALLAH Teala'nın şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: "İtaat ettiğin zaman razı olurum, razı olduğum zaman bereket veririm. Bereketimin hududu yoktur. İsyân ettiğin zaman gazaplanırım. Gazaplanınca lanet ederim. Lanetim ise yedi sülale çocuğuna kadar erişir."

İnsanlardan korkma! Onlardan bir şey bekleme. Onlardan korkmak ve bir şey ummak imanın zaafındandır. ALLAH(c.c) himmetin, doğruluğun, ihlasın nisbetinde ihsanda bulunur. Çalış ve ileri atıl. Ara, zira hiçbir şey sana kendiliğinden gelmez. Nasıl ki; rızık elde etmek için külfete katlanıyorsun, aynen bunun gibi salih amel işlemek için külfete katlanmalısın. Senin için bütün beyhude yollar kapanıp yalnız ALLAH'a(c.c) giden yol açık kalmadıkça, O'na sevgin de kemale ermez. Senin sevgilin öyle bir sevgilidir ki; arştan yerin dibine kadar ne türlü varlık varsa hepsinin sevgisini senin kalbinden çıkarır. Artık kendinden ürkersin, yalnız O'nunla ünsiyet edersin. Akıl ile ruh birleşti mi keşfi açılır. Bu keşf ile alemlerin esrarı ve hikmeti anlaşılır. Ancak alemlerin sayısı ve sınırı belli olmadığı için her alemde sonra yeni bir alem karşımıza çıkar ve bu böyle sürüp gider.

Sabır: Cenab-ı ALLAH'ın(c.c) ezelde takdir ettiği ve mahlukattan hiç kimsenin bozamayacağı kaza ve kadere kendi gönül rızan ile uymandır. Mü'min ezelde kendisi için takdir edilen kadere sabreder. Bunu istemeyerek ve mecburen değil, bilakis isteyerek ve kendi gönül rızası ile yapar. Sabır ilk kademedeki mecburiyetten kaynaklanan bir neticedir. İkinci kademedeki ise kişinin kendi gönül rızası ile olur. Sabırın tam ve mükemmel olursa rızanda tam ve mükemmel olur. Kötü hal ve hareketlerden sıyrılırsın. Böylece senin yanında her şey güzel olur. Her hareket ve davranış şükre dönüşür. ALLAH'a(c.c) uzaklık yakınlığa dönüşür. Artık insanlardan ne zarar görürsün ne de fayda. Bütün zıtlıklar sona erer. Bütün yönler birleşir, tekbir yön görürsün.

“ DÜNYA SEVGİSİ ”

Henüz işin başında talip ve salik durumunda iken dünya sevgisi hataların başıdır. ALLAH'a ulaştığı anda ise dünyadaki kendi kısmetin sana sevdilir. Başkalarının kısmetinden soğutulursun. Kalbin hep ALLAH'ın(c.c) huzurunda bulunur. Dünyada tıpkı cennet ehli gibi bir halden diğer hale girersin. ALLAH'tan(c.c) gelen her şey senin için sevimidir. Senin dünya ve ahiretten bir şey dilemen, senin değil bizzat ALLAH'ın(c.c) dilemesidir. Mü'min dünyada gariptir. Zahid de ahiret ile ilgili işlerde gariptir.

Arif ise ALLAH'tan(c.c) başka her şey yanında gariptir. Neşelenir etrafa güler oynarlar. Fakat gizliden gizliye bir zindan içindedir. Neşesi yüzünde kederi kalbindedir. İlmiyle mağrur murai münafıklar, gündüz oruca, geceleri namaza devam ederler. Sert ve sıkı bir yeme içme, giyinme adeti tuttururlar. Aslında gerek zahiren gerek batınen bir zulmetin içindedirler. Bu amelleri suretten ibarettir. Kalpleri cihetinden Hak Teala'ya karşı bir adım bile atamazlar. Bunlar yorucu ağır beden işleri yapan amele durumundadırlar. Sıddıklar, veliler ve hakka vasıl olan salihler nazarında onların niyetleri aşıkardır. Mü'min için Rabbine kavuşmasının dışında hiçbir şeyde rahat ve huzur yoktur.(H.Ş.)

İnsanlara güvenip bağlanma duygularının koptuğu an, ALLAH'a olan sevgi bağlarının sağlamlaştığı andır. Bil ki, ALLAH(c.c) bu sayede seni kendisine dost olarak seçmiştir. Bu seçme işini acayip görmemelisin. Kim ki; ALLAH(c.c) yolunda yürüme ve O'nunla birlikte bulunma hususunda sabır ve tahammül gösterirse ALLAH'ın(c.c) acayip hikmetli lütuflarını görür. Kim ki; fakirliğe sabrederse, eşinden zenginlik gelir. Zira peygamberlik verilenlerin çoğu, çobanlardır. Velilik verilenlerin ekserisi de gariplerdir. Kul her zaman ALLAH(c.c) için tevazu gösterirse, onu aziz eyler, efendi mertebesine yükseltir. Aziz kılan da zelil kılan da O'dur. Biz onun lütfu olmasaydı O'nu tanıyamazdık. Tevhid, bir ibadettir. İbadete halkı ortak yapmak ise adettir. Sen ibadete yapışmalısın, adeti terk et. Sen adeti yıktığın zaman, senin hakkındaki adetlerde, yıkılacaktır. Sen hak olmayan adeti değiştir ki, ALLAH'ta(c.c) senin hakkındaki iyiliğine olmayan adeti değiştirsin. Nitekim Aziz ve Celil olan ALLAH Teala şöyle buyurur:

“Muhakkak ki, bir kavim özlerindeki değişirip bozmadıkça ALLAH'ta onların halini değiştirip bozmaz.” (Ra'd -11)

Oruç ile namaz, sofradaki sirke ve salata gibidir. Asıl yemek onlardan başkadır. Onlar ilk başta tadılan şeylerdir. İştahın açılması için ilk önce onlardan tadılır. Ardından asıl yemekler peşpeşe gelir. En son eller yıkanır. İşte kullukta böyledir. Namaz oruç ilk basamaktır. Sonra ALLAH(c.c) ile mülakat gelir. Daha sonra hil'at giyme, yeryüzünde seyyah olup mesafeler kat etme. Manevi menziller alma, emirlik niyabet, beldeler ve kaleler teslim edilmesi gibi safhalar gelir. ALLAH(c.c) için kulun kalbi düzeldiği ve ALLAH'ın(c.c) yakınında mekan tuttuğu zaman ona yeryüzünün bir bölgesinde bir ülke ve sultanlık verilir. Orada halkı, Hakk'a davet vazifesini ifa eder. Bu vazifesi esnasında halktan gelebilecek eza ve cefalara sabretmesi istenir. O bölgede batılı izale edip, Hakk'ı ortaya koymak onun vazifesidir. O verince zengin eder. Verdiği kişinin kalbini hikmetle doldurur.

“İnsanların en şerefli olmak isteyen Allah'tan korksun.” (H.Ş.)

“Kim ki; insanların en güçlüsü olmak isterse; Allah'a güvensin.” (H.Ş.)

“Kim, insanların en zengini olmak isterse; kendi elindekinden çok, Allah'ın nezdindekine bel bağlasın.” (H.Ş.)

“Mel'undur, mel'undur, kendisi gibi bir faniye dayanıp güvenen kişi.” (H.Ş.)

Kendisi gibi bir faniye güvenip dayanan kişi, elini suya sokup yumruğunu sıkıca sıkıp suyu tutabileceğini sanan kişiye benzer. Elini sudan çıkardığında avucunu açıp baktığında elinde bir damla bile suyun olmadığını görür. İmanı iyice kuvvetlenen kişi için ne baba kalır, ne ana, nede dünya! Ne dost kalır ne düşman. Ne makam kalır ne mevki, nede mal kalır. Ne de başka bir şeyle sükunet bulabilir. Onun için Hakk'ın kapısında, ihsanlarına tutunmaktan başka bir şey kalmaz. Kalbini bir mescid yapıp orada ALLAH'tan(c.c) başka bir şeye yer vermediğinde derecen yükselir. İslam'dan imana, imandan sarsılmaz

bilgi ve inanca, sarsılmaz bilgi ve inançtan marifete, marifetten ilme, ilimden muhabbete, muhabbetten mahbubiyete yükselir. Artık talep eden ve arayan durumundan, istenen aranan durumuna yükselir. Bu mertebeye ulaştığında ise, şayet bir an bile gaflete düşerse uyandırılır. Unutursa hatırlatılır. Sükut ettiği zaman konuşur. Gözleri uyusa da kalbi uyumaz. Efendimiz(sav) Hazretleri öyleydi. Önünü gördüğü gibi arkasını da görürdü. ALLAH(c.c) dostlarının yediklerinden kalanı yiyiniz. İçtiklerinin bakiyesini içiniz.

İhlashlı oluşunun alameti insanların seni övmelerinden ve yermelerinden etkilenmemendir. İhlashlı isen nimet için değil nimeti veren için, mülk için değil mülk veren için, batıl için değil Hak için amel edersin. ALLAH'ı(c.c) seven has kulları, sırf bedenleri bazı dertlere uğradığı için nimetlere gark olurlar. Nasıl ki; düşman silahı ile şehit olanlar bedeni acılara maruz kaldıkları için nimetlere gark olurlar. Ya sevgi ve muhabbet silahı ile katledilenler nelere nail olmazlar!

İmanını kuvvetlendirmek isteyen teslimiyet göstermelidir. ALLAH'a(c.c) yakınlık dileyen, O'nun hükmüne, takdirine, fiiline kendini teslim etmelidir. Hem de niçin? Ne zaman? Nasıl? Sorularını sormadan. Sen ALLAH'ın irade ve dilemesin bir kenara atıp ta, kendin bir şey dilemeye kalkma. Bu doğru olmaz. Kur'an-ı Hakim'de ALLAH(c.c) şöyle buyurur: "Allah dilemeyince siz dileyemezsiniz" (İnsan -30)

Madem ki senin dilemenle olmuyor. O halde sende dileme. ALLAH'ın(c.c) fiilleri üzerinde O'nunla çekişme, didişme, nizaya girme. Malını, mülkünü, evladını, sıhhatini elinden aldığı ve bütün çareleri kestiği zaman dahi O'nun bu takdir ve dilemesini gülerek ve hoşça karşıla. O'na yakınlık dilersen sürekli bu hal üzere olmalısın. Eğer dünyada iken O'na vuslat dilersen; hüznünü gizle, sevinç ve neşeni yüzüne vur. Efendimiz(sav) Hazretleri şöyle buyurdu: "Mü'minin hüznü kalbindedir, sevinci ise yüzünde."

Hiç kimseye halinden şikayetçi olma. Eğer olursan ALLAH'tan(c.c) şikayetçi olmuş olursun. Bu şekilde de O'nun yanında itibarın kalkmaz. Hem de şikayetçi olduğun konu senden kalkmaz. ALLAH(c.c) dostlarının üzerine belalar yağar. Aynen yalçın dağlar gibi yerlerinde sapa sağlam dururlar. Üzerlerine felaketler gelir, onlar ise sabır ve taat gözü ile bu felaketleri yalnızca seyrederek. Bedenlerini belalara mukavemete terk etmişlerdir. Kalpleri ile ALLAH'a(c.c) uçmuşlardır. Onlar direksiz çadır, kuşsuz kafestirler.

Ahirette Allah'ın azabından eminlik derecen, dünyada ondan korkun nisbetindedir. Peygamber Efendimiz(sav) Hazretleri; "Ben sizin Allah'ı(c.c)en ziyade bileniniz ve O'ndan en çok korkanınızım" buyurmuşlardır. Dünyada ne kadar güven ve umursamaz olursan ahirette o kadar azaba yakın olursun. Dünya mü'minin zindanıdır. O zindanı unuttuğu zaman kendisine genişlik ve rahatlık gelir. Arifler ise bir şükür halindedirler. Onlar zindan hayatından uzaktırlar. ALLAH(c.c) onlara şevk şarabı içirmiştir. Diğer varlıklardan gafil olup sırf kendisi ile ünsiyet etme şarabını içirmiştir. Onun için, onlar ALLAH'tan(c.c) gayrısının sevgisinden uzaklaşmıştır. O'nunla beraber olma üstünlüğü ve şerefine ermişlerdir. Zindan ve zindandakilerden uzaklaşmışlardır. Onların cehennemi ve cenneti dünyada iken acilen kendilerine verilmiştir. Kaza ve kader bahsinde ALLAH(c.c) ile çekişmek, yani takdir ve hükmüne karşı çıkmak, bozmaya çalışmak onların cehennemidir. Kaza ve kadere razı olmak onların cennetidir. Gaflet onların cehennemi, uyanıklık ise cennetidir. Avam nazarında kıyamet; hesapların görülmesi ve mükafatlar ile cezaların verilmesidir. Havas nazarında ise bir nevi azara maruz kalmadan ibarettir. Onlar kıyametlerini daha dünyada iken vuku buldurmuşlardır. Nefislerinin tepesine kıyameti dikmişlerdir. Azap gelmeden önce ağlamasını bilmişlerdir. "Hakkı isteyen kişi,sofrasına bir dost gelsin diye yüz düşman davet eder." "Bu yolun yükünü çekmek, yaran elde etmek içindir." Hz.Ömer(r.a) iman edip sahabe olmadıkça namaz aşikare olmadı.

Dervişlik; odur ki: Dışı renksiz içi cenksiz olur. Dışı kendisine arız olan hallerden infiale kapılıp değişmez. İçinde de kimseye karşı savaştırmaz. Kimseye karşı bir düşmanlık beslemez. Mahlukata karşı merhamet ve muhabbet üzerine olur. "Müslüman kardeşinin ayıbını örtenin, ahiret gününde de ALLAH(c.c) ayıbını örter."(H.Ş)

Hırka puşiz sille-i ağıyara tuttuk enseyi

Kimseden incinmeyiz incitmeyiz kimseyi

“ TARİF-İ TASAVVUF ”

- ✚ Tasavvuf; güzel ahlakıdır.
- ✚ Tasavvuf; ALLAH'ın(c.c) seni sende yok etmesi ve seni kendisi ile diriltmesidir.
- ✚ Tasavvuf; ALLAH'a(c.c) verilen söz üzerine samimiyetle durmaktır.
- ✚ Tasavvuf; aşağılık huylardan arınmak, nefsanî davalardan uzaklaşmak, ruhani vasıflarla müzeyyen olmaya çalışmaktır.
- ✚ Tasavvuf; kendini ALLAH'ın(c.c) dilediği şey üzerine bırakıvermen, O'nun iradesine mutlak olarak teslimiyettir.
- ✚ Tasavvuf; karşılıklı sevgi ve dostluktur.Hiç bir kaygı duymadan ALLAH(c.c) ile birlikte olmaktır. Kalbi masivadan muhafaza etmektir.
- ✚ Tasavvuf; kafanda ne varsa bırakman, elinde olanı vermen ve başına gelene sızlanmamandır.
- ✚ Tasavvuf; ALLAH(c.c) dışında her şeyden el çekmek, tanınmayı istememek ve hayırlı olmayan şeylerden sakınmaktır.
- ✚ Tasavvuf; ilmin özü nefse ağır gelen zorluklara katlanmak, nefsin kötü huy ve sıfatlarından arınmak, kalbi ALLAH'a(c.c) bağlamak ve O'nun zikri ile süslemektir.
- ✚ Tasavvuf; ALLAH'a(c.c.) karşı dosdoğru olmak ve insanlara karşı güzel ahlaklı olmaktır.

Şah-ı Nakşibend Hazretleri (k.s) şöyle buyurdu:

Eğer mürid, mürşidin verdiği görevlerde bazı zorluklarla karşı karşıya gelirse; itikadına hâle vermeyip o zorluğun hikmetinin kendisine zahir oluncaya kadar, kendinin takati miktarı sabır eylemelidir. Eğer müridin sabrı, takati yok ise ve mübtedi ise o müşkili mürşidinden sual eylesin. Bu çeşit müridin sual etmesi yerinde olur. Eğer mürid orta halli ise sual eylemeyip sabretmesi gerekir. Allah'ını bilene hiçbir şey gizli kalmaz Allah'ı marifet yolu ile bilen kimseye zahir olması, onun teveccühüne göredir.

Kadere rıza göstermek; kavgalar, didişmeler, çekişmeler sonunda kesbedilen dünyalıktan daha tatlıdır. Kadere rıza göstermenin, sıddıkların kalbinde husule getirdiği tatlılık, nefsanî arzularla zevkler nailiyetin verdiği hazdan çok daha büyüktür. Hem de kıyas kabul etmez şekilde. ALLAH(c.c) dostları nazarında kadere rıza, dünyadan ve içindekilerden daha kıymetlidir. Yani ALLAH'ın(c.c) takdirine rıza göstermek her hal u kârda hayatı tezyin eder, tatlılaştırır, huzurlu kılar.

“Eğer ALLAH(c.c) size yardım ederse, artık size galip gelecek birisi yoktur.Eğer sizi yardımsız bırakırsa; artık O'ndan başka size yardım edebilecek kimdir? Mü'minler ancak ALLAH'a(c.c) güvenip dayanmalıdırlar.” (Ali İmran-160)

“ ARİF KİŞİLER ”

ALLAH'ı(c.c) hakkıyla tanıyan kişiye en zor gelen şey; insanlarla konuşmak, onlarla beraber olmaktır. Bu sebeple bin ariften ancak bir tanesi insanlarla beraber olur, onlarla konuşur. İnsanlarla konuşan arif, peygamberlere verilen güç ve kudrete muhtaçtır. Çünkü onlar her sınıf insanla muhatap olup konuşmak zorundadır. Bu iş onlara Hak Teala tarafından verilmiş bir görevdir. Bu yolda arif büyük meşakatlere katlanmak zorundadır. Hoşlanmadığı çirkin şeylere katlanmak zorundadır. Bununla beraber o içinde bulunduğu sıkıntı, meşakkat ve tehlikelere karşı manevî bir koruma altıdadır.

Kısmetlerinin artması, eksilmesi yahut vaktinden önce verilmesi veya sonraya bırakılmasını isteyenler; delilerin ta kendileridir.

Mü'minin kalbi bütün hezeyanlardan temizlenmiştir. Bilhassa sebeplere bağlanmaktan da kurtulduğunda. Mü'min ezelde verilip bitmiş hükümler hakkında asla hezeyana kapılmaz. O daima ALLAH'ın(c.c) hüküm ve takdirine bağlı kalır. Bu bağlılığını sürekli olarak güçlendirmekle meşgul olur. ALLAH(c.c) ile arasına perde olabilecek sebepler ile karşılaştığında, onlarla mücadele etmesi için kendisine ilahî yardım gelir.

Mü'min, ALLAH'tan(c.c) rabitasız bir adım bile atmaz. O'ndan herhangi bir konudaki hükmünü değiştirmesini istemez. Zira bilir ki ezelde verilmiş hüküm asla değişmez. ALLAH'ın(c.c) takdir ve hükmüne razı olan kişi her halinde O'nun irade ve fiiline uygun hareket eder. Başkalarını da bu yola sevk eder ve Allah (c.c) sevgisi aşılar. Allah'ın (c.c.) kuvvet ve kudretini onlara bildirir. Böylece ALLAH'ta(c.c) ona muvaffakiyet verir. ALLAH(c.c)'ın kainattaki tasarrufları hakkında hayretlere düştüğü ve rabitasının zayıfladığı anda onu, kendisine yaklaştırır, ve şöyle der; *“Ben senin Rabbinim”*

Bela, velayete vekil tayin edilmiştir. Tâ ki, her önüne gelen evliyalık iddiasında bulunmasın. Halktan gelen bela, eza ve cefalara sabrederler. Halkın kusurlarını görmemek evliyalığın alametlerindendir. Veliler halkın her türlü kusur ve günahlarına karşı kör ve sağırdırlar. Onlar her türlü genişliği halka hibe etmişlerdir. Çünkü sevenin gözü kör kulağı sağır olur. ALLAH'ı(c.c) sevenler ise O'ndan gayrısına kör ve sağır olmuşlardır. Onlar yalnız ALLAH'ı(c.c) görürler. İnsanlara güzel sözle tatlılıkla muamele ederler.

{
“Allah (c.c.) ile beraber olduktan sonra ölüm de hoştur, ömür de”
“Allah'tan ayrı olduktan sonra ab-ı hayat dahi ateştir.”
}

Aşk, denizi dâhi tenceredeki su gibi kaynatır. Aşk, dağları ezer kuma döndürür. Aşk, gök yüzünü yüz yerinden yarıp parça parça eder. Aşk, sebepsiz ve illetsiz olarak yeri titretir. Sevgilerin aşkı, onların yüzlerini yanaklarını kızartır. Aşıkların aşkı ise onların canlarını yakar, yandırır. Aşk, mekansızlık aleminde ıssızlık madenidir. Yedi cehennem, onun kıvılcımlarından bir dumandır ancak.

Cansız ekmek cana eş oldu mu; dirilir, canın ta kendisi olur. Kara odun ateşe atıldı mı; karalığından eser kalmaz, külliye ışık kesilir.

Ağacın çiçeği dökülmeden, meyvesi ortaya çıkmaz. Bu bedenimiz kırılmadan can ortaya çıkmaz. Meyve manadır, çiçekler ise o mananın şeklidir. Çiçek, mana olan o meyvenin müjdesidir. Meyvenin yüreğinin yanışı ile kuru bir dal hurma fidanına döndü.

MUHAMMED BABA SEMMASİ HAZRETLERİ'NİN (k.s) DUASI:

“Ya Rabbi! Senin rızayı şerifin hangi şeyde ise bu kuluna fazlın ve keremin ile onu ihsan et. Zira, daima senin rızan yolunda bulunan kula bela erişmez. -Yüce ALLAH(c.c) bir kuluna bir şeyi uygun görürse o şey okul için bela değildir-. Eğer ALLAH(c.c) kendi ezeli hikmeti ile bir sevgili kuluna bela göndermiş ise; o belayı kaldırabilmesi için yine kendi inayetinden o kuluna kuvvet ve tahammül ihsan eder.

O belanın gelmesinin hikmeti de o kuluna bildirilir. Kişinin kendi ihtiyarı ile Hak Teala'dan bela istemesinde ise güçlük vardır. Çok tehlikeli bir iştir. Kulun böyle küstahlık edip bela istemesi doğru değildir.

İlm-i Yakın: Hakkın, zatının ve sıfatlarının nurunu algılamak, idrak etmektir.

İlm-i Ledünnî: Hak Sübhanehü Teala'dan gelen bir ilham ile manaları kavramak, kelimeleri anlamak, vukuf-ı adedî(zikirde sayıyı gözetmek), ledünnî ilmin başlangıcıdır.

Şu iki adımı atan kişi Hakk'a vasıl olmuş demektir:

- ✚ Kalbin ve ruhunla, dünya ve ahiretten uzaklaşmak için bir adım atmak
- ✚ Nefsin ile diğer insanlardan bir adım uzaklaşmak

İlk adımı atmak önemlidir. Onu tamamlamak Aziz ve Celil olan ALLAH'a(c.c) düşer. Başlamak bizden tamamlamak Allah'tandır.

ALLAH'a(c.c) hakkıyla şükrettiğin zaman ALLAH'ta(c.c) sana teşekkür eder. Yani sana teşekkür etmelerini ve seni sevmelerini, diğer insanlara ilham eder. İşte o vakit şeytan ve aveneleri için sana tahakküm edecekleri bir yol kalmaz.

“Duayı terk etmek azimettir. Onunla iştigal etmek ruhsattır. Dua suya batmış kişiye bir nefes, mahpus için; hapisten çıkıp hükümdarın huzuruna çıkıncaya kadar bir penceredir. Duayı terk etmek pek hoş bir davranış değildir. Hakk'a vasıl olduğunda, kalbin huzur-ı ilahiyeye girdiğinde artık istemek yoktur, konuşmak yoktur, dil yoktur. Bilakis sükut vardır, müşahade vardır. O, Hakk'ın misafiri olmuştur. Misafir ise ev sahibinden bir şey istemez edebiyetle oturur, önüne konan yer. Ancak iste denilirse, ister. Yoksa kendiliğinden istemez. İstemek, uzak olanların fiilidir. Yakınlıkta sükut esastır. Dua etmek ve istemek ALLAH'tan(c.c) uzak olanların işidir. O'na yakın olanlar derin bir sukut içindedirler.

Şu dört şey kime verildi ise, ona dünya ahiret tüm hayırlar verilmiştir:

1- ALLAH'ın(c.c) nimetlerine şükür

2- ALLAH'ı(c.c) daima zikir

3-Belalara sabır

4-İffetine, kocasına, malına hıyanet etmeyip emirlerine itaat eden kadın

